

Mfv.II.10.922/2011/4.szám

A Kúria a dr. Radnay Márta ügyvéd (Radnay és Virág Ügyvédi Iroda) által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt alperes ellen fegyelmi határozat hatályon kívül helyezése iránt a Pest Megyei Munkaügyi Bíróságnál 8.M.1335/2009. szám alatt megindított és másodfokon a Pest Megyei Bíróság 8.Mf.20.736/2011/6. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett számú határozat ellen a felperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t

A Kúria a Pest Megyei Bíróság 8.Mf.20.736/2011/6. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg külön felhívásra az államnak 80.300,- Ft (Nyolcvanezer-háromszáz forint) felülvizsgálati eljárási illetéket.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálati eljárásban irányadó tényállás szerint a felperes 2004. november 15-től állt közalkalmazotti jogviszonyban az alperes ... Mentőállomásán mentőgépkocsi-vezető beosztásban.

A felperes 2009. május hónapban jelezte ... állomásvezetőnek, hogy a június 27-28-ai hétvégén lehetőség szerint mentesítse a szolgálat alól, az állomásvezető azonban ennek ellenére kérését a szolgálati beosztásnál nem vette figyelembe. A felperes a fenti napokon a szolgálatba lépés kezdetén kitöltötte az „A” jelű műszaki szemlelapot mint gépkocsivezető, a mentési- betegszállítási-továbbszállítási adatlapokon és a menetleveleken pedig ... szolgálatot teljesítő mentőápoló a felperest tüntette fel gépkocsivezetőként. Ezzel szemben 2009. június 27-én és 28-án a felperes helyett ... munkatársa látta el a tényleges szolgálatot.

A fegyelmi jogkört gyakorló alperesi főigazgató 2009. augusztus 3-án fegyelmi eljárást indított a felperessel szemben. A Fegyelmi Tanács 2009. szeptember 25-én kelt sorszám alatti

határozatával megállapította, hogy a felperes a fenti magatartásával a közalkalmazotti jogviszonyból származó lényeges kötelezettségét vétkesen megszegte, ezért vele szemben az 1992. évi XXXIII. törvény (Kjt.) 45. § (2) bekezdés e) pontja alapján elbocsátás fegyelmi büntetést szabott ki.

A felperes a fegyelmi határozattal szemben keresetet terjesztett elő, amelyben elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését és közalkalmazotti jogviszonya helyreállítását, vagy az egyéb jogkövetkezmények alkalmazását, másodlagosan a fegyelmi büntetés mérséklését és az alperes perköltségben történő marasztalását kérte.

Keresetében arra hivatkozott, hogy 2009. május végén már jelezte az állomásvezetőnek, hogy az említett hétvégén magánjellegű elfoglaltságai vannak, ezért kérte annak figyelembevételét a beosztás elkészítése során. Miután kérése nem vezetett eredményre, ...fel abban állapodott meg, hogy munkatársa telefonon kér engedélyt a szolgálatcserére, amelyet az állomásvezető szóban engedélyezett. A hivatalos út betartására, vagyis a szolgálati lap leadására az idő rövidségére tekintettel nem volt lehetősége és a tényleges helyzet adminisztrálása esetén nem lett volna meg a havi kötelező óraszám sem. Ez az eljárás azonban megfelelt az alperesnél kialakult gyakorlatnak, amelyet maga az állomásvezető is követett.

A felperes hivatkozott továbbá az alperes rendeltetésellenes joggyakorlásra is, mert álláspontja szerint közalkalmazotti jogviszonya megszüntetésének tényleges oka a közte és az állomásvezető közötti személyes ellentét volt, amelynek hátterében gazdasági versenyhelyzet is állt.

Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte.

A Pest Megyei Munkaügyi Bíróság a 8.M.1335/2009/22. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította.

Az ítélet indokolása szerint a lefolytatott bizonyítás eljárás alapján megállapítható volt, hogy a felperes 2009. június 27-én és június 28-án a saját nevét tüntette fel a szolgálati beosztáson és a mentőgépkocsi „A” jelű műszaki szemlelapján, illetőleg a mentési adatlapokon és menetleveleken is a felperes neve szerepelt gépjárművezetőként. A szolgálatot azonban mindkét napon a felperes helyett ténylegesen ... látta el.

A munkaügyi bíróság álláspontja szerint a felperes a perben nem tudta bizonyítani azt az állítását, hogy az állomásvezető szóban engedélyezte a szolgálatcsere ezen módját és azt sem, hogy a más

neve alatti szolgálatteljesítés az alperesnél bevett gyakorlat volt. Felperes nem igazolta azt sem, hogy az alperes rendeltetésellenesen gyakorolta jogát, mivel az állomásvezető a fegyelmi eljárásban nem vett részt, a fegyelmi büntetés kiszabására semmilyen módon nem volt befolyással.

A felperes terhére rótt magatartás súlyos fegyelmi vétségnek minősül, ezzel arányban áll az elbocsátás fegyelmi büntetés kiszabása. Nem látta indokoltnak a fegyelmi büntetés enyhítését sem, mert a felperes a jelentős kötelezettségszegést szándékosan követte el, saját bevallása szerint nem is első alkalommal.

A felperes fellebbezése alapján eljáró Pest Megyei Bíróság a 8.Mf.20.736/2011/6. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A megyei bíróság megállapította, hogy a munkaügyi bíróság a bizonyítékokat a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően értékelte és megalapozott érdemi döntéssel utasította el a felperes keresetét.

A fellebbezésben foglaltakra reagálva megállapította, hogy a felperesnek a perben a fegyelmi határozat indokolásával szemben azt kellett bizonyítania, hogy a ...fel együtt megvalósított szabálytalan szolgálatcserét az állomásvezető engedélyezte, illetve, hogy a más neve alatt teljesített munkavégzés az alperesnél bevett gyakorlat volt. A felperes állítását azonban ... és ... tanúvallomása nem támasztotta alá, így nem volt megállapítható, hogy az állomásvezető a szolgálatcserét annak tényleges adminisztrálása nélkül engedélyezte. A szolgálatcserének ez a módja ugyan nem volt ismeretlen az alperesnél és a ... Mentőállomáson sem, de kizárólag egyes elszigetelt esetekben fordult elő avval, hogy köztudottan szabályellenes volt.

A másodfokú bíróság egyetértett a munkaügyi bíróságnak azzal az álláspontjával is, hogy a felperesnek az a szándékos kötelezettségszegése, hogy 2009. június 27-én és 28-án a szolgálatát nem személyesen látta el és valótlán adatot tüntetett fel a belső használatra rendelt és egyben a bérelszámolás alapjául szolgáló iratokon, indokolta a legsúlyosabb fegyelmi büntetés kiszabását. A felperes nyilatkozatából megállapítható volt, hogy a szolgálatteljesítéshez szükséges dokumentumokat (jelenléti ív, kocsikönyv) részben ő írta alá, részben pedig az ő kérésére ... tüntetett fel valótlán adatokat az egyéb okiratokon, így a menetleveleken és a mentési- betegszállítási- továbbszállítási adatlapokon. A megyei bíróság megítélése szerint az alperes dokumentációiban történő valótlán adat feltüntetése - miután a felperes a gépkocsivezetői munkakörén kívül részt vett a betegellátásban és a betegmozgatásban is - önmagában olyan súlyos

kötelezettségszegést jelentett, amely indokolta az elbocsátás fegyelmi büntetés kiszabását.

A másodfokú bíróság alaptalannak találta a felperes fellebbezésében foglalt kettős mércére történő hivatkozást is, mert ..., a felperes munkatársa ellen nem a szabálytalan szolgálatcsere miatt indult fegyelmi eljárás.

Ugyancsak osztotta az elsőfokú eljárás azon álláspontját is, hogy a perbeli esetben rendeltetésellenes joggyakorlást a felperesnek nem sikerült igazolnia, mert a felperes és az állomásvezető konfliktusos viszonya önmagában ezt nem támasztotta alá.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az alperes kereset szerinti marasztalását, továbbá perköltségben történő marasztalását kérte.

Álláspontja szerint ... tanúvallomása alapján egyértelműen megállapítható volt, hogy a szolgálatcsere engedélyezése megtörtént. A mindkét bíróság által elfogadott indokolás szerint az olyan szabálytalan magatartás, amelynek megvalósítását a munkáltató akárcsak hallgatólagosan, de bizonyíthatóan eltűri, nem róható a munkavállaló terhére. E körben hangsúlyozta, hogy a perben bizonyításra került az a tény, hogy közvetlen felettese nemcsak eltűrte, hanem követett is el ilyen magatartást. Megjegyezte, hogy ... erre vonatkozóan az eljárás során valótlán tartalmú nyilatkozatot tett. Önmagában az, hogy a rendszeres előfordulás tényét a perben nem igazolta, nem lehetett perdöntő, mert a mérték tekintetében sem jogszabály, sem más kötelező előírás nem határozza meg, hogy az igazolt havi többszöri előfordulás gyakorlatnak tekinthető-e.

Állította, hogy iratellenes a másodfokú bíróság azon megjegyzése, hogy ... ellen nem a szabálytalan szolgálatcsere miatt indult fegyelmi eljárás, mert a nevezett munkavállaló ellen kiszabott 138/KMR/2009. szám alatti eljárás ebben a tárgyban indult avval, hogy ... jóval enyhébb fegyelmi büntetést kapott nála.

Változatlanul fenntartotta a rendeltetésellenes joggyakorlás körében tett érvelését és hangsúlyozta, hogy ...sal személyes rossz viszonyban volt, amelynek alapja az általa okiratokkal igazolt gazdasági érdekellentét ténye volt. Mindezek alapján a bíróságok kirívóan okszerűtlenül mérlegelték a bizonyítékokat, amely önmagában megalapozza a jogszabálysértést. (BH 1994.196)

Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását kérte.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése

alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében azt állította, hogy a 2009. június 27. és 28-ai napra vonatkozó szolgálatcserét ... állomásvezető szóban engedélyezte. Az eljáró bíróságok e tényállítás vonatkozásában széleskörű bizonyítási eljárást folytattak le. ..., valamint ... tanúk vallomásait értékelve helytállónan jutottak arra a következtetésre, hogy a mentőállomás-vezető telefonon adott szóbeli engedélye nem terjedt ki az okiratokon történő hamis adatok feltüntetésre.

Az eljáró bíróságok a bizonyítási eljárás alapján ugyancsak helytállónan állapították meg, hogy a felperes állításával szemben a perbeli szolgálatcserének ezen módja nem volt bevett gyakorlatnak tekinthető a munkáltatónál. Az, hogy ilyen eset egy alkalommal ... állomásvezetővel is megtörtént, a munkáltatónál kialakult gyakorlatot önmagában nem bizonyította, ezenkívül az állomásvezető esetében ennek a szolgálatellátás közben felmerült egészségügyi oka volt (22. számú tárgyalási jegyzőkönyv 7. oldal 4. bekezdés - ... tanúvallomása).

Az eljáró bíróságok mérlegelése a Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelő volt. Kellő részletességgel és meggyőzően indokolták, hogy miért nem fogadták el a felperes azon állítását, hogy a szolgálatcsere ilyen módon történő lebonyolítása szóban engedélyezve lett, illetőleg hogy ez kialakult gyakorlat volt az alperesnél. E körben az eljáró bíróságok a döntésüket a Pp. 164. § (1) bekezdésében előírt bizonyítási teher szabályai alapján hozták meg, amelyek felülmérlegelésére a Kúria nem látott jogi lehetőséget. A felülvizsgálati eljárás keretében a bíróság mérlegelési körébe tartozó kérdés - a megalapozatlanság esetét kivéve - nem vizsgálható, nincs lehetőség a lefolytatott bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére. Felülmérlegelésre csak igen kivételesen akkor kerülhet sor, ha a tényállás feltáratlan maradt, iratellenes, vagy okszerűtlen, illetve logikai ellentmondást tartalmaz. Ilyen a perbeli esetben nem volt megállapítható. Az olyan, nem valós adatokat tartalmazó nyilvántartás, amely a munkáltató szempontjából a későbbiekben súlyos következményekkel (kártérítés) járhat, megalapozza a legsúlyosabb fegyelmi büntetés kiszabását.

A felperes ugyancsak alaptalanul hivatkozott a felülvizsgálati kérelmében a munkáltató rendeltetésellenes joggyakorlására. A bíróságok helytállónan állapították meg, hogy önmagában az állomásvezető és a felperes között kialakult személyes - részben gazdasági okokra visszavezethető - ellentét önmagában nem alapozza meg a rendeltetésellenes joggyakorlás megállapítását, különös

tekintettel arra, hogy a fegyelmi eljárás tekintetében az állomásvezetőnek nem volt szerepe, nem volt munkáltatói jogkör gyakorló, a Fegyelmi Tanács tagja sem volt, az eljárás során kizárólag tanúként hallgatták meg.

A felülvizsgálati kérelem megalapozottan hivatkozott arra, hogy a másodfokú bíróság megállapításával ellentétben ... mentőszakápoló ellen ugyanezen ügyben került sor fegyelmi eljárás elrendelésére, amelynek eredményeképpen a Fegyelmi Tanács a 2009. szeptember 25-én kelt számú határozatával az előmeneteli rendszerben történő várakozási idő 1 évvel történő meghosszabbítása fegyelmi büntetést szabott ki. A felperes azonban alaptalanul hivatkozott arra, hogy az eltérő fegyelmi büntetés kiszabása során a munkáltató kettős értékelést alkalmazott. Az ügy megítélésénél ugyanis nem hagyható figyelmen kívül, hogy az elsődleges kötelezettségszegést a felperes valósította meg, a szolgálatcserére az ő érdekében került sor és ... mentőápoló is a felperes kérésére, jóhiszeműen követett el fegyelmi vétséget.

A fent kifejtettekre tekintettel jogszabálysértés hiányában a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperes a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 15. § (1) bekezdése alapján köteles a felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére.

Budapest, 2012. december 5.

dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. a tanács elnöke, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. előadó bíró, dr. Stark Marianna s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

bírósági tisztviselő